इति कासाम्बवेन वा वातादित्यादिमौस्तकृतेनाज्योनारिवृक्तीति। तदिदं विधत्ते। "अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। वसवस्त्वां जन्तु गायत्रेण छन्दसेति महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री। तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे॥ ६॥ रुद्रास्त्वां जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वा वाताः। तेजो वा आज्यम्। इन्द्रियं त्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे। आदित्यास्त्वां जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृक्ती। तेजो वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे" इति। 'तेजः' शरीरकान्तिः, 'इन्द्रियं' चक्षुरादिपाटवं, 'पशवः' गवाश्वादयः, 'श्रीः' धनादिसमृद्धिः, अश्वमेधयाजिनो बहुद्रव्यव्ययेन शरीरप्रयासेन च तेजसादिकमपगच्छति अतस्तत्समाधानाय वसवस्त्वेत्यादिभिर्मन्त्रैर्महिष्यादयोऽभ्यञ्जनं कुर्य्युः। तत्र गौल्गुलवाद्याज्यस्य तेजोरूपत्वात्। मन्त्रोक्तानां गायत्रीत्रिष्टुब्जगतीच्छन्दसां क्रमेण तेज इन्द्रियपशुहेतुत्वात् सर्व्वमनेन प्राप्तं भवति॥

(१७) अथाभ्यञ्जनस्य पत्नीकर्तृत्वं प्रशंसन्ति। "पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति श्रिया वा एतद्रूपं॥ ७॥ यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन् तद्दधति। नास्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीरपक्रामन्ति" इति। यः पत्नीबहुत्वं 'श्रियाः', स्वरूपं। धनवान् हि बह्वीः पत्नीरुद्वहति। अतः श्रीस्वरूपाः पत्न्योऽश्वमभ्यञ्जन्त्यः, तेनाभ्यञ्जनेन यजमाने 'श्रियमेव', सम्पादयन्ति। ततः 'अस्मात्', तेजसादयो 'नापक्रामन्ति'॥